

Dankuly Csaba

TISZTULÁS

Ez a szisztéma kifejezetten
 tetszik nekem. Ezt *próbaképp* küldöm.
 Míg a csúcperformáns szkener tetten
 éri a vírushadat, ücsörgök
 egy kicsit gépemmel a térdemen,
 aztán uzsgyi, huss, tűnés e helyről.

Vagyis na: a parkból, ahol nőtlen
 szoktam parkolni, s nem pusztán elvből:
 mit keressenek itt édes-kettes
 ben olyanok, akik a nap legtöbb
 részét szinte kizárólag együtt
 töltik. Egyik nem kevésbé elnyűtt,

mint a másik. Más szóval fertőzött...
 Kicsit kivágyik természetesen
 a természetbe... Vagy mi is ez itt?
 Édes: mindegy. Nagy néha tisztulni
 kell. Helyekről, belül... ..kész is a szkene!
 Szép is lenne végre összeszednem

(levél mindjárt küldve (*Ha ma feljössz,
 az tiszta buli lesz...*) Tárgy: Szerijőz!)
 a dolgaim és magam, rezeg már
 a zsebemben a hangtompított „már
 megint hol mászkálsz, te, miben ügyögsz
 épp a velencei utam előtt!?!”

Vagy valami hasonló. Emberhez
 méltatlan méltatlankodás persze

Korunk, 2010/11.

(Dankuly Csaba 1971-ben született Marosvásárhelyen. Verset ír.)